

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Dașchevici Vasile XXXXXX,

Pleșca Viorel XXXXX,

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 29.11.2019 – 29.09.2020;

Instanța de apel: 30.10.2020 – 19.01.2021;

Instanța de recurs: 26.05.2021 – 29.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 29 septembrie 2020 Dașchevici Vasile a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei Legi pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Pleșca Viorel a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei Legi pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Dașchevici Vasile în beneficiul lui Ivan Turcu suma de 6 000 (șase mii) lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Pleșca Viorel în beneficiul lui Ivan Turcu suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 4228 (patru mii două

sute douăzeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Dașchevici Vasile la 22.09.2019 în jurul orelor 00:30 minute în comun cu Viorel Pleșca ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul sustragerii strugurilor de poamă de soiul „Regina”, utilizând o motocicletă de model „MT” cu ataș fără număr de înmatriculare, au pătruns pe teritoriul din gestiunea SRL „Accesal Grup”, situat în extravilanul satului Pepeni, r-nul Sîngerei de unde intenționau să culeagă strugurii și fiind depistați de paznicul întreprinderii Turcu Ivan, l-au atacat pe acesta.

Astfel Dașchevici Vasile i-a aplicat două lovituri cu pumnul în față, doborându-l la pământ și apoi în poziția culcată în care se afla, i-a mai aplicat încă o lovitură cu piciorul încălțat în partea stângă a toracelui, după care în comun cu Pleșca Viorel l-au amenințat cu moartea spunându-i că îl spânzură pe pomul de nuc din preajmă.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Pleșca Viorel folosind o armă de vânătoare, a efectuat o tragere în direcția câinelui care îi asigură paza lui Ivan Turcu și lătra la ei, astfel rănindu-l, iar apoi a îndreptat arma în fața paznicului Turcu Ivan și repetat amenințându-l cu moartea, spunând că îl împușcă și pe el, l-au obligat să culeagă circa 10 căldări de poamă, după care ultimul strângând doar 5 kg, le-au luat și amenințându-l cu răfuială în caz de denunțare a acțiunilor lor, au părăsit locul infracțiunii, obligându-l să culeagă multă poamă, pe care o vor lua ulterior.

În rezultatul acțiunilor criminale ale lui Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel, părții vătămate Turcu Ivan i-au fost cauzate dureri, suferințe fizice și psihice puternice, precum și leziuni corporale ușoare sub formă de edem, echimoză, plagă contuză buza inferioară pe stânga, periodontită traumatică cu extinderea dinților 23-24, iar SRL „Accesal Grup” o daună materială în valoare de 100 (una sută) lei.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Dașchevici Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, tâlhăria, adică atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, comisă de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea armei.

De asemenea, a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Pleșca Viorel a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, tâlhăria, adică atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, comisă de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea armei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Lichii Iana în numele inculpatului Dașchevici Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal intentat în privința lui Dașchevici Vasile, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, să fie încetat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală (fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii) și să fie recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional;

- avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Pleșca Viorel prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pleșca Ion să fie achitat.

3.1 În motivarea apelului avocatul Lichii Iana a indicat că:

- instanța de judecată greșit a considerat că vina inculpatului Dașchevici Vasile în comiterea acestor infracțiuni este deplin dovedită și a încadrat acțiunile în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, or acuzarea nu și-a găsit confirmare în ceea ce privește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii, formularea acuzării a avut aspecte generale și neclare după esența sa;

- din materialele cauzei rezultă că nu există nici o probă administrată, verificată și apreciată în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței utilității ei, care demonstrează vinovăția inculpatului;

- declarațiile părții vătămate Turcu Ion nu coroborează cu nici una din probele administrate și cercetate. Probele prezentate în sprijinul învinuirii, sunt adiacente și indirecte, astfel din conținutul lor nu rezultă date informative clare și precise cu privire la vinovăția inculpatului;

- analiza conținutului învinuirii formulate, denotă caracterul formal al acesteia și că învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului Libertăților Fundamentale;

- în speță nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie prevăzută de art. 188 Cod penal. Părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, suplimentar și în lipsa probelor care ar demonstra sustragerea bunurilor pretinse de la inculpat, fapta comisă de inculpatul Dașchevici Vasile urmează să aibă un alt calificativ, încadrarea juridică a acțiunilor căruia cade sub incidența legislației contravenționale și mai concret în corespundere cu art. 78 alin. (2) Cod contravențional;

- potrivit declarațiilor părții vătămate motivul conflictului apărut

între partea vătămată și inculpat a fost acela că partea vătămată i-a luminat cu lanterna în ochi inculpatului, în urma faptului dat inculpatul i-a aplicat o lovitură părții vătămate și nicidecum cu scopul de a sustrage struguri de poamă;

- nu se constată nici prezența scopului în acțiunile imputate-sustragerea bunurilor (strugurilor de poamă) altei persoane. Astfel, lipsește latura subiectivă-intenția directă a cet. Dașchevici Vasile de a-l ataca pe Turcu Ion pentru sustragerea bunurilor (strugurilor de poamă);

- nimic din datele dosarului nu indică la faptul că infracțiunea în cauză denotă intenția inculpatului la comiterea infracțiunii, iar probele prezentate de organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată sunt vădit insuficiente pentru a constata vinovăția inculpatului Dașchevici Vasile în comiterea infracțiunii imputate;

- concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

3.2 În motivarea cererii de apel, avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Pleșca Viorel a invocat că:

- în acțiunile lui Pleșca Viorel nu sunt întrunite elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal;

- Pleșca Viorel nu a comis nici un atac asupra victimei Turcu Ivan cu scopul de a sustrage careva bunuri. Pleșca Viorel nu a aplicat niciun fel de violență periculoasă pentru sănătatea părții vătămate Turcu Ivan și nici nu l-a amenințat cu aplicarea unei asemenea violențe. Unica lovitură care i-a fost aplicată lui Turcu Ivan a făcut-o Dașchevici Vasile cu scopul ca Turcu Ion să înceteze a mai lumina cu lanterna în fata acestuia. Lovitura aplicată de Dașchevici Vasile părții vătămate Turcu Ivan nu poate fi calificată ca violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, deoarece gradul leziunilor depistate la acesta din urmă au fost calificate de către expertul judiciar ca ușoare;

- pentru a fi întrunită latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie atacul trebuie să fie îndreptat împotriva unei persoane cu scopul de a sustrage bunuri și obligatoriu ca acest atac să fie însoțit de violență sau amenințare cu aplicarea violentei, iar această violență nu trebuie să fie una oarecare, dar trebuie să fie o violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate;

- partea vătămată Turcu Ivan în cadrul confruntării cu Dașchevici Vasile a declarat că, *m-a apucat de gât și de haină, iar cealaltă persoană m-a*

apucat de braț și m-a ridicat în picioare. Cealaltă persoană a dus arma în motocicletă (f.d. 83 verso);

- între Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel nu a existat nici o înțelegere prealabilă cu privire la sustragerea poamei prin atacarea lui Turcu Ivan;

- acuzarea, atât pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul instanței de judecată, nu a administrat careva probe care să demonstreze existența unei înțelegeri prealabile între Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel cu privire la comiterea infracțiunii incriminate acestora precum și cum au fost repartizate din timp rolurile acestora în vederea realizării intențiilor criminale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2021, apelul avocatului Lichii Iana în numele inculpatului Dașchevici Vasile și apelul avocatului Ciuru Igor în numele inculpatului Pleșca Viorel, au fost admise, casată parțial sentința în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Dașchevici Vasile a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare.

Pleșca Viorel a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani, cu eliberarea imediată a inculpaților de sub arest din sala de judecată.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1 Instanța de apel examinând probele prezentate în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că acțiunile inculpaților Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel urmează a fi calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, deoarece acțiunile comise conțin elementele infracțiunii de, jaf, *adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei*, deoarece anume: *Dașchevici Vasile la 22.09.2019 în jurul orelor 00:30 minute în comun cu Pleșca Viorel, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul sustragerii strugurilor de poamă de soiul „Regina”, utilizând o motocicletă de model „MT” cu ataș fără număr de înmatriculare, au pătruns pe teritoriul din gestiunea SRL „Accesal Grup”, situat în extravilanul satului Pepeni, r-nul Sîngerei de unde intenționau să culeagă strugurii și fiind depistați de paznicul întreprinderii Turcu Ivan, au aplicat violență nepericuloasă*

în privința acestuia. Astfel Dașchevici Vasile i-a aplicat două lovituri cu pumnul în față, doborându-l la pământ și apoi în poziția culcată în care se afla, i-a mai aplicat încă o lovitură cu piciorul încălțat în partea stângă a toracelui, după care în comun cu Pleșca Viorel l-au amenințat cu moartea spunându-i că îl spânzură pe pomul de nuc din preajmă, după care au luat 5 kg de poamă culeasă de către Turcu Ivan și au plecat. În rezultatul acțiunilor criminale ale lui Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel, părții vătămate Turcu Ivan i-au fost cauzate dureri, suferințe fizice și psihice, precum și leziuni corporale ușoare sub formă de edem, echimoză, plagă contuză buza inferioară pe stânga, periodontită traumatică cu extinderea dinților 23-24, iar SRL „Accesal Grup” o daună materială în valoare de 100 (una sută) lei.

Deși inculpații Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel vina în comiterea infracțiunii nu au recunoscut, instanța de apel a considerat vinovăția acestora în comiterea infracțiunii de jaf dovedită deplin prin: declarațiile inculpaților Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel, declarațiile părții vătămate Turcu Ivan, declarațiile reprezentantului SRL „Accesal Grup” – Agachi Vladimir, declarațiile martorului Bounegru Nicolai.

În continuare, a reținut că învinuirea adusă de către acuzare inculpaților, în ședința instanței de apel nu și-a găsit confirmare, or probe din care ar rezulta că acțiunile inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) din Codul penal, la dosar lipsesc.

La caz, instanța de apel a mai reținut că acțiunile inculpaților Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) din Codul penal, or lipsește latura obiectivă și anume violența periculoasă, fiind prezentă latura obiectivă a componentei de infracțiune a art. 187 Cod penal, acțiunile inculpaților Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel urmând a fi calificate conform art. 187 al. (2) lit. b), e) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că lipsește latura subiectivă – intenția directă a inculpaților Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel de a-l ataca pe partea vătămată Turcu Ion pentru sustragerea bunurilor, or din declarațiile victimei, acesta menționează că „*inculpații au venit cu motocicleta, pe dânsul nu l-au văzut...*”. Chiar din declarațiile părții vătămate Turcu Ion se stabilește latura subiectivă a componentei infracțiunii de jaf și nu latura subiectivă a infracțiunii de tâlhărie. În special, instanța de apel a reținut declarațiile lui Turcu Ion care cert indică despre scopul de cupidare a inculpaților și nu de atac a lui Turcu Ion „*...N-am văzut pe nimeni. Câinele s-a dus... eu m-am dus după câine la vie. Am văzut că nu-i nimeni m-am dus în casă... Într-o perioadă iar am auzit câinele și o motocicletă. Am luat becul și m-am dus acolo unde era cântarul. Am văzut motocicleta...*”.

S-a stipulat în decizie că, din materialele cauzei se stabilesc acțiuni violente comise de Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel, însă aceste acțiuni au fost comise în rezultatul apariției lui Turcu Ion la locul infracțiunii de sustragere, care a fost soldată cu acțiuni de violență nepericuloasă, care la fel nu este un element al infracțiunii de tâlhărie dar a unei infracțiuni de jaf.

Instanța de apel a menționat că arma nu a fost predestinată pentru a săvârși atacul tâlhăresc, ci cu aceasta a efectuat o tragere în direcția câinelui care îi asigura paza lui Turcu Ivan și lătra la ei, deoarece tot din declarațiile părții vătămate Turcu Ion s-a stabilit cert că arma nu a fost folosită pentru a curma acțiunile comise de Turcu Ion și nici nu a fost scoasă la sosirea acestuia „...câinii lătrau la ei și Pleșca Viorel s-a dus la motocicletă a luat arma...”.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. nr.201928P0385 din 23.09.2019 al Secției Sîngerei Centrului de medicină legală, la examinarea medico-legală a părții vătămate Turcu Ion au fost depistate leziuni corporale care au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și au fost calificate ca vătămări ușoare, astfel, instanța de apel a constatat că raportul dat nu poate servi drept probă directă sau indirectă care ar confirma atacul asupra persoanei în scop de sustragere a bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Instanța de apel a respins argumentele apărării privind emiterea unei soluții de achitare a inculpatului Pleșca Viorel, ulterior recalificarea faptelor săvârșite de către inculpați în baza art. 287 Cod penal, or baza probatorie cercetată în cadrul procesului judiciar demonstrează că fapta comisă de către inculpații Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel constituie elementele infracțiunii de jaf, ori aplicarea violenței de către inculpați a avut loc cu scopul sustragerii bunurilor și nu încălcând ordinea publică, ori aceștia din momentul deplasării în extravilanul satului Pepeni ce aparține SRL „Accesal Grup” au avut scopul sustragerii bunurilor sub formă de poamă și nu de încălcare a ordinii publice.

Instanța de apel criticând argumentele cererii de apel depuse, a menționat că inculpații au folosit arma în momentul acțiunilor de îmbogățire, însă oricum aceste acțiuni nu pot fi calificate drept acțiuni de huliganism, ori acțiunile lor conțin elementele de jaf, deoarece violența aplicată a fost cu scop de a duce până la final acțiunile de furt a strugurilor, care din momentul depistării lor de către paznic și aplicare a violenței față de el înglobează deja elementele infracțiunii de jaf dar nu de huliganism după cum indică apărare.

Instanța de apel a considerat necesar de a respinge o parte a învinuirii, cum este: *”În continuarea acțiunilor sale criminale, Pleșca Viorel*

folosind o armă de vânătoare, a efectuat o tragere în direcția cânelui care asigura paza lui Turcu Ion și lătra la ei, astfel rănindu-l, iar apoi a îndreptat arma în fața paznicului Turcu Ion și repetat amenințându-l cu moartea, spunând că îl împușcă și pe el”, deoarece această parte a învinuirii este neîntemeiată și lipsită de temei legal, ori atât din declarațiile inculpaților, precum și din declarațiile părții vătămate Turcu Ion, este cert stabilit, că arma a fost folosită de către Pleșca Viorel separat de acțiunile comise de Dașchevici Vasile, care la acel moment deja inițiasse conflictul cu Turcu Ion. La fel, această parte a învinuirii nu poate fi admisă de instanță, deoarece partea vătămată cert și clar a menționat, că la moment când el s-a apropiat de inculpați nu a fost amenințat cu arma și nici nu era armă în mâna inculpaților: „...câinii lătrau la ei și Pleșca Viorel s-a dus la motocicletă a luat arma din calească... a împușcat câinii... când Pleșca s-a dus după armă, eu eram jos...”.

Instanța de apel nu a admis învinuirea dată în latura aplicării armei cu scop de a continua acțiunile de atac, ori această armă a fost folosită în alte scopuri și nu a fost aplicată față de inculpat. Și nu a susținut nici poziția organului de urmărire penală, reținută de prima instanță, care a menționat agravanta de pătrundere în alt loc pentru depozitare, ori, din materialele cauzei, o astfel de agravantă nu a fost stabilită, iar aprecierea teritoriului din extravilanul s. Pepeni nu poate fi apreciat drept loc de depozitare deoarece în doctrina penală pătrundere se concretizează drept o depășire a obstacolelor și anume ușilor, porților sau alte încuieturi, pe când din materialele cauzei este indicat doar despre pătrundere pe teritoriu și anume pe terenul agricol ce aparține SRL „Accesal Grup” fără a fi menționat despre deteriorare a unor uși, încuieturi sau porți, circumstanțe care exclud agravanta de pătrundere în alt loc de depozitare.

În final, instanța de apel din probele analizate și apreciate în ședința instanței de apel, a stabilit indubitabil că Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal - faptă penală, pasibilă de răspundere penală.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților, instanța de apel a reținut prevederile art. art. 6, 7, 61, 70, 75 – 78, 79 din Codul penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel.

5.1 În susținerea recursului, procurorul invocă următoarele:

- alegațiile instanței de apel, precum că *"arma [de foc] a fost folosită în alte scopuri și nu a fost aplicată față de inculpat"* se combat de către acuzare,

deoarece, conform declarațiilor părții vătămate Turcu Ivan, Pleșca Viorel s-a dus la motocicletă, a luat o armă din ataș și i-a pus-o la piept, după care a tras un foc în câine;

- arma de foc a fost folosită pe timp de noapte, fapt ce creează un sentiment adăugător de spaimă; a fost folosită în vie, unde nu erau alte persoane, pentru care fapt a creat un sentiment sporit de frică;

- inculpații erau în stare de ebrietate și nu-și dirijau corect acțiunile;

- conform declarațiilor părții vătămate, arma de foc a fost pusă la piept părții vătămate, fapt ce reprezenta o amenințare directă la viața părții vătămate, indice calificativ ce se întrunește în prevederile art. 188 Cod penal, pentru infracțiunea de tâlhărie;

- chiar dacă a fost împușcat un câine, prin acest fapt acuzarea consideră că a fost realizată o bravură gravă și s-a dorit a se demonstra că arma de foc poate fi folosită atât împotriva câinilor cât și împotriva părții vătămate, fiind realizată o amenințare directă asupra vieții și sănătății părții vătămate, anume reieșind din ora târzie, îndreptarea armei în direcția părții vătămate, aplicarea loviturilor față de partea vătămată, ridicarea părții vătămate și târârea ultimului la un copac cu amenințarea părții vătămate că vor să-l spânzure;

- raportul de expertiză judiciară nr. 201928P0385 din 23.09.2019, urmează a fi analizat în cumul cu alte probe acumulate la caz;

- loviturile corporale cauzate părții vătămate, confirmă încă o dată comiterea infracțiunii de tâlhărie, or cauzarea loviturilor corporale urmează a fi privite în cumul cu punerea armei la pieptul părții vătămate, cu tragerea unui foc de armă în câine, cu ridicarea părții vătămate și târârea ultimului la un copac cu amenințarea părții vătămate că vor să-l spânzure.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce succed.

În speță se constată că recurentul s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate

expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor articolelor 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

La caz se reține, că potrivit recursului ordinar, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală.

Analizând soluția instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, prin care se invocă dezacordul cu soluția instanței de recunoaștere a vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că decizia instanței de apel conține deficiențe majore în ce privește constatarea lipsei laturii subiective și a laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține că, atât organul de urmărire penală, cât și prima instanță au calificat faptele comise de inculpați conform art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, și anume *tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, comisă de două*

persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea armei.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit atrage aici atenția că latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie constă în fapta prejudiciabilă manifestată prin acțiunea de sustragere a bunurilor sub forma infracțiunii de furt și acțiunea adiacentă care constă în atacul săvârșit asupra persoanei, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei (art. 188 alin. (1) Cod penal) se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Așadar, atât vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale intră sub incidența art. 188 Cod penal, iar violența de o intensitate mai redusă cade sub incidența art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, întrucât este nepericuloasă pentru viață și sănătate.

Colegiul penal lărgit observă că în decizia pronunțată, instanța de apel nejustificat a reținut că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, or potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201928P0385 din 23.09.2019 (f. d. 96-97, Vol. I) leziunile corporale depistate *la cet. Turcu Ion provoacă o dereglare a sănătății de scurtă durată și după caracterul său se califică ca vătămări corporale ușoare, ceea ce, potrivit doctrinei reprezintă violență periculoasă.*

De asemenea, instanța de apel nu a atras atenția că potrivit rechizitoriului și constatărilor primei instanțe, în fapta comisă de inculpați a fost reținută latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal - amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Chestiunea ce ține de prezența în acțiunile persoanei a componentei de jaf sau tâlhărie în cazurile în care sustragerea este însoțită de amenințarea aplicării violenței urmează a fi soluționată, ținând cont de toate circumstanțele cauzei: caracterul amenințării, obiectele sau arma cu care amenința infractorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii, numărul infractorilor etc. Pentru a se stabili gradul de violență - nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate - cu care se amenință, trebuie analizate minuțios toate circumstanțele celor săvârșite: caracteristicile obiectelor vulnerante cu care amenința făptuitorul; locul și timpul săvârșirii infracțiunii; numărul făptuitorilor raportat la numărul victimelor; forța fizică a făptuitorilor raportată la forța fizică a victimelor etc.

Colegiul penal lărgit constată că în cazul dedus judecății, instanța de apel nu a analizat minuțios circumstanțele caracteristice amenințării, și anume, locul și timpul săvârșirii infracțiunii de către inculpați, numărul făptuitorilor la numărul victimelor, forța fizică a făptuitorilor raportată la forța fizică a victimei și caracteristicile obiectelor cu care se amenința.

Desigur, Colegiul penal lărgit recunoaște că, cu toate acestea, în unele cazuri, amenințarea cu care este însoțită sustragerea poate avea un caracter nedeterminat (neconcretizat). Cu alte cuvinte, din vorbele, gesturile, mimica sau acțiunile de alt gen ale făptuitorului, din analiza tuturor circumstanțelor faptei săvârșite nu poate fi formulată o concluzie certă privind gradul de violență - nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate - cu care se amenință. În asemenea cazuri, întrucât orice incertitudini legate de calificare trebuie tratate în folosul făptuitorului (conform principiului *in dubio pro reo*), cele comise nu pot fi calificate ca tâlhărie, în consecință, fapta urmează a fi calificată în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal. Dacă din circumstanțele concrete ale cauzei rezultă că făptuitorul, care urmărește scopul sustragerii, nu intenționează să-și realizeze amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate, totodată lipsind condițiile obiective, favorabile îndeplinirii acestei amenințări, deși amenințarea a luat cea mai intimidantă formă posibilă, făptuitorul trebuie să răspundă nu pentru tâlhărie, ci pentru jaf. O astfel de amenințare, având doar un caracter imaginar, nu creează un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei, deci nu poate fi recunoscută ca semn al tâlhăriei.

Însă, în speța analizată, instanța de apel nu a dat o argumentare incontestabilă de ce, prin utilizarea armei de foc și aplicarea acesteia la pieptul victimei, amenințarea cu cauzarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea părții vătămate Turcu Ion nu poartă un caracter real.

Din aceste motive, Colegiul penal lărgit consideră întemeiate

argumentele recurentului, precum că „*arma de foc a fost folosită pe timp de noapte, fapt ce creează un sentiment adăugător de spaimă; a fost folosită în vie, unde nu erau alte persoane, pentru care fapt a creat un sentiment sporit de frică... conform declarațiilor părții vătămate, arma de foc a fost pusă la piept părții vătămate, fapt ce reprezenta o amenințare directă la viața părții vătămate, indice calificativ ce se întrunește în prevederile art. 188 Cod penal, pentru infracțiunea de tâlhărie*”.

De asemenea, constatarea instanței de apel precum că, „*din materialele cauzei se stabilesc acțiuni violente comise de Dașchevici Vasile și Pleșca Viorel, însă aceste acțiuni au fost comise în rezultatul apariției lui Turcu Ion la locul infracțiunii de sustragere, care a fost soldată cu acțiuni de violență nepericuloasă, care la fel nu este un element al infracțiunii de tâlhărie dar a unei infracțiuni de jaf*”, sunt la fel eronate, întrucât, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, ce reprezintă violență periculoasă.

Este lipsită de orice raționament și distorsionată concluzia instanței de apel, conform căreia „*raportul dat nu poate servi drept probă directă sau indirectă care ar confirma atacul asupra persoanei în scop de sustragere a bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.*”

Deși, în decizia pronunțată, instanța de apel menționează și analizează declarațiile părții vătămate Turcu Ion, la cererea părții apărării ultimul fiind audiat în ședința instanței de apel, eronat menționează că „*arma nu a fost predestinată pentru a săvârși atacul tâlhăresc, ci cu aceasta a efectuat o tragere în direcția câinelui care îi asigura paza lui Turcu Ivan și lătra la ei, deoarece tot din declarațiile părții vătămate Turcu Ion s-a stabilit cert că arma nu a fost folosită pentru a curma acțiunile comise de Turcu Ion.*”

În această privință, Colegiul penal lărgit constată că din declarațiile părții vătămate Turcu Ion (f.d. 74-75, 83, Vol. I, 118-120 Vol. II) ultimul menționează că „*Vasile m-a trântit jos, apoi m-au apucat, amândoi m-au ridicat și m-au târât la copac, au spus că vreau să mă spânzure. Câinii lătrau la ei și Pleșca Viorel s-a dus la motocicletă, a luat arma din călească și a pus-o la piept la mine, câinii lătrau și a împușcat câinele*”.

Astfel, decizia instanței de apel nu conține argumente plauzibile care ar permite de a fi respinse invocările procurorului precum că „*loviturile corporale cauzate părții vătămate, confirmă încă o dată comiterea infracțiunii de tâlhărie, or cauzarea loviturilor corporale urmează a fi privite în cumul cu punerea armei la pieptul părții vătămate, cu tragerea unui foc de armă în câine, cu ridicarea părții vătămate și târârea ultimului la un copac cu amenințarea părții vătămate că vor să-l spânzure*”. Or, aceste afirmații nu au fost combătute argumentat în

motivarea deciziei contestate.

Totodată, Colegiul penal lărgit observă că instanța de apel în mod defectuos, a concluzionat că teritoriului din extravilanul s. Pepeni nu poate fi apreciat drept loc de depozitare, deoarece în doctrina penală pătrundere se concretizează drept o depășire a obstacolelor și anume ușilor, porților sau alte încuieturi.

Potrivit pct. 29 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, *“Pătrundere” este intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință cu scopul sustragerii. Ea poate fi comisă atât cu învingerea piedicilor și a rezistenței, cât și fără aceasta, iar prin “Alt loc pentru depozitare” - se are în vedere sectorul de teritoriu sau dispozitivul care este destinat, adaptat sau special utilizat pentru păstrarea permanentă sau provizorie a bunurilor și care este înzestrat în acest scop cu anumite accesorii ce împiedică pătrunderea în el (mecanisme de zăvorâre, sigilii, îngrădituri etc.) sau este asigurat cu pază (paznici, mecanisme de semnalizare, camere video de supraveghere non-stop etc.), pentru a împiedica accesul la bunurile depozitate.*

Așadar, în contextul celor expuse, terenul agricol situat în extravilanul s. Pepeni, r-ul Sîngerei, ce aparține SRL „Accesal Grup” reprezintă un sector de teritoriu asigurat cu pază pentru a împiedica accesul la bunurile depozitate, în care în final au pătruns inculpații.

Astfel, simpla concluzionare a faptului precum că nu a fost stabilită agravanta prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. d) Cod penal - *pătrunderea în alt loc pentru depozitare*, nu justifică soluția adoptată.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit constată existența erorii de drept, invocată de către procuror și prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel impunându-se soluția de casare a deciziei.

Întrucât erorile depistate sunt susceptibile de a fi corectate doar de către instanța de apel, Colegiul conchide asupra necesității admiterii recursului, casării totale a hotărârii atacate și dispunerii rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel.

7. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere convenită fiecărei probe examinate și a tuturor în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului

și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui *Dașchevici Vasile XXXXXX* și *Pleşca Viorel XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **20 ianuarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion